Die digitale Landesbibliothek Oberösterreich

oö landes bibliothek

Terms and Conditions
The Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept there Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Library

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Imprint:
Director: Mag. Renate Plöchl
Deputy director: Mag. Julian Sagmeister
Owner of medium: Oberösterreichische Landesbibliothek
Publisher: Oberösterreichische Landesbibliothek, 4021 Linz, Schillerplatz 2

Contact:
Email: landesbibliothek(at)ooe.gv.at
Telephone: +43(732) 7720-53100

pro[a] pace hoc feceris.xl. dies ĩ pãe ⁊ aqua quod carina[b] vocatur: cum ſeptem ſequentibus ãnis peniteas. Si autem per tuam delaturam debilitatus[c] eſt: per tres õbes quadrageſimas penitere.

Agu. ſup geneſi de morte abel.

Sup notorio procedit iudex nemine accuſante.

Euidentia patrati ſceleris[d] nõ indiget clamore[e] accuſatoris

Lex. iii. gait. electo.

Laici vel inimici clericos accuſare non poſſunt.

Uam. p. mãconella preſbyter ex vna pte ⁊ bonus pſbyter ⁊ .J. bonus cocti laic⁹[f] frater eius ex altera in nr̃a eẽnt pñtia cõſtituti: eũdẽ. J. quia laicus erat ĩ dicti. accuſationẽ nõ duximus admittenduʒ Eunqʒ pfatus. b. eũdẽ. p. ſup crimine ſimonie cõſtãtius accuſaret: nos eũ qa in teſtimoniũ illius[g] cauſe adduct⁹ fuerat: ⁊ qa pdict⁹. i. frater eius ipm. p. corã te pus accuſauerat ab accuſatione repulimus: pſertim cum frater. p. memoratum .b. ãtea de cã cõſimili accuſaſſʒ. vñ quoniã vnus poſt alterũ predictũ .p. inſtanti viciſſitudine accuſabãt: neutrum ad eius accuſationem admiſimus. Sed vtriqʒ pſbytero de obiectis criminib⁹ purgatõeʒ[h] duximus indicẽdã. Ideoqʒ mandamus quaten⁹ vterqʒ illoꝝ cũ tribus[i] ſacerdotib⁹ faciat ſe purgare

Idem uigorien. epo.

Monach⁹ accuſare põt abbatem ⁊ de bonis monaſterij expenſas litis neceſſarias habebit.

Ex pte tua: ⁊ ĩfra. prudẽtie tue .t. R. q monachi: niſi alia rõnabilis[k] cauſa impediat: eo qd de obedientia ⁊ ſubiectione abbatis eſſe noſcũtur: ab eius accuſatõe ſũt nullatenus repellendi. Licet[l] alios accuſare nõ poſſunt. Quib⁹ ſiquidem cum proprium non habeant: de rebus monaſterij expenſe[m] debent neceſſarie donec cã debitum finem accipiat miniſtrari.

Idem.

Preſbyter ebrioſus miſſaʒ celebrans non premiſſa digeſtiõe eccleſia priuari debet.

SI cõſtiterit[n] q. D. eccleſia nõ perpetuo conceſſa[o] ſed ad tẽpus fuerit cõmendata: ⁊ de violentia ⁊ quod ĩ taberna[p] pnoctauerit[q]: ita q altera die nulla premiſſa dormitione[r] miſſam cãtaſſet ⁊ ĩfra. Si de hoc rõnabiliter cõuictus fuerit ĩ iudicio añ[s] epm ſuũ: ſiue accuſatus vel ad rõnẽ poſitus ſine coactione[t] fuerit cõfeſſus: ei ſuper eadem eccleſia perpetuuʒ ſilẽtiuʒ ĩponatis:

a Niſi p pace. non tenet pprie illud niſi: qꝛ ſi pprie ſequeret q p pace poſſet qs accuſare aliũ iniuſte: qd ñ eſt verũ: qſi ſile hẽs. ii. q. i. notũ: ſed p pace ſeruanda licitum eſt accuſare: vt boni quiete viuãt. xxiii. q. v. nõ fruſtra. alias accuſare mortale peccatuʒ eſt. ſ. calũnioſe.

b Carina. uulgare eſt lombardoꝝ: ⁊ dr a carentia hoĩuʒ qꝛ tales recluduntur ſolitarij p. xl. dies ad agendum pñiam ↄ qua pñia habes. l. diſtin. in capite.

c Debilitatus. ideſt mutilatus in mẽbris.

d Euidẽtia ſceleris. .i. ſcelus qd notorium eſt p operis euidẽtiam: ⁊ ẽ vnus modus notorij. queʒ ⁊ alios habes. s. d coha. cle. ⁊ mulie. c. ult.

e Clamore. i. nõ indiget aliquo pponente accuſationẽ: qꝛ ſeipm ſe oſtẽdit ar. ff. de in ĩte. reſti. .l. i. in ↄfeſſum. n. nulle ſunt ptes iudicis. ff. ad .l. aquil. pinde niſi quo ad ſniam tm: ⁊ que ĩ iudicio publicant nõ reqrunt accuſationẽ aut ẽt pbationẽ. ff. de adul. l. .i. §. ſi publico: ⁊. C. de teſti. nullum ſic in quocũqʒ notorio tantũ ſnia ſemp eſt neceſſaria.

Uam. p. Facit tria. primo rpellit vnũ accuſatorẽ qꝛ laicus: ſcdo rpellit aliũ qꝛ inimic⁹. tertio repugnationem ĩducit. ſcda ibi: cũqʒ. tertia ibi: ſed vtriqʒ. ab. ſi.

f Laicus. no. q laici in accuſationẽ uel teſtimoniũ clericoꝝ nõ ſunt admittendi. ⁊ hoc regulare eſt: niſi ſuoꝝ vel ſuam iniuriã pſequantur iiij. q. vi. oĩbus nec tũc ad teſtimoniũ qꝛ in facto ſuo nemo teſtis idoneus eſt. s. de teſti. decetero: ⁊. ii. q. i. phibent: ⁊. iiii. q. iii. §. item oĩb⁹: ⁊ hoc uerũ eſt niſi in cribus exceptis ut eſt crimen ſimonie hereſis ⁊ leſe maieſtatis .j. de ſimo. tãta: ⁊. ii. q. vii. ſacerdotes: ⁊. c. oues. xv. q. iii. ſane. C. d epi. ⁊ cle. ſi quẽq: ⁊ in his caſib⁹ ⁊ conſilibus admittunt: ſi bono zelo ⁊ nõ ex odio pcedant: qꝛ tunc nec ad accuſandũ nec ad teſtificandũ admittunt. j. de ſimo. lʒ hely. ⁊. c. p tuas: ⁊. j. eo. meminimus: ⁊. c. cũ oporteat. Inimici in nullo caſu admittunt. laici. n. bone fame admittunt ĩ hmõi exceptis criminibus. ſed ſi laici ſint male fame ⁊ viles pſone: tunc diſtiguit. Si clericus ſup illo crimine ſit ĩfamatus ⁊ male opinionis admittunt laici ⁊ viles pſone. ſi vero ſit bone fame ⁊ opinionis nõ admittunt: ut hoc bñ colligitur. i. q. ii. ĩ pmis ad fi. ⁊. j. de ſimo. tãta: ⁊. c. p tuas: ⁊ hic exceptis cõſpiratorib⁹ ⁊ inimicis: ut dixi. ⁊ excipitur particeps criminis. s. de teſti. ueniens. ⁊ teſtib⁹ vilib⁹ ſine corporali tormento credi nõ dʒ: ut. ii. q. i. in primis: ad fi. ſed accuſator ñ torquet. iiii. q. iii. §. ſi aũt ea rei. ⁊ ſic Jo. iſte qꝛ laicus erat nõ admittitur ↄ clericuʒ. Sed quare repellitur cũ accuſaret illum de ſimonia que eſt crimen exceptuʒ: ⁊ qꝛ ẽt erat ĩfamatus vt patet ex eo q ĩdicitur purgatio illi⁹. Rñ. qꝛ erant inimici: qd bene colligit pp mutuas accuſationes ⁊ officia pmixta: ut patet ex ipſa lr̃a.

g Illius cauſe. ſ. Joãnis fratris laici. b. iſte. n. Jo. pri⁹ accuſauerat forte ipſũ. p. corã epo: ⁊. b. frẽm ſuum ĩduxit in teſtem: ut hic vr: ⁊ ideo ipſe repellitur tanq inimicus. j. eo. meminimus.

h Purgationem. qꝛ vterqʒ fuerat ĩfamatus. j. de ſimo. de hoc: ⁊. c. ĩſinuatum: alias nõ eſſet ĩdicenda purgatio. xv. q. v. de crimine.

i Cũ tribus. arbitrarius. n. eſt numerus purgatoꝝ ſm arbitriũ pſidentis ⁊ qlitatem ĩfamationis: ar. ii. q. v. oĩbus. pſbyter. ſi. j. de purga. ca. ĩter ſollicitudĩes. Nunqd eps põt diminuere de hoc numero ex quo pfigit a papa ex quo eſt arbitrari⁹. dicas q nõ poſtq papa ſtatuit ar. s. de of. d le. de cauſis. §. ult. Quid ſi nõ põt hr̃e cõpurgatores diſtingue ſi hoc cõtingat ex eo q eſt taliter ĩfamatus tunc puniri dʒ tanq cõuictus. j. de ſimo. ĩſinuatũ: ⁊. j. de purg. c. cum. p. q eſt pars hui⁹: ſi vo nõ põt habere qꝛ eſt aduena: põt credi ſuo iuramento ceſſante pbatione. argu. s. d iureiuran. c. ult. ⁊. ff. de his q no. ĩfa. furti accipe. §. q iuſſu. ver. ſed ⁊ ſi iure in auc. ut nulli liceat hr̃e loci ↄſeruatorẽ. §. ſi vero crimen colla. ix. C. de cuſto. ⁊ exhi. re. auten. nouo iure. Quid ſi hʒ bonos laicos: admittũt. arg. ii. q. i. in primis. Uin.

Ex parte. Tres ſunt partes. ſcda ibi: lʒ. tertia. ibi: qbus. ab. ſi.

k Alia rõnabilis. puta q eſſent excõicati. s. de excep. exceptionem uł ſi eſſent inimici vel cõſpiratores. j. eo. meminimus. ⁊. j. de ſimo. p tuas: ⁊. j. e. cũ oporteat: ⁊ in caſu. j. eo. veniens ut dixi. s. eo. c. i. ſed p eo q obedientiã promiſit nõ repellit ab accuſatione: in hoc enim q malus eſt non tenetur obedire ei: imo potius tenet illuʒ denũciare ſiue accuſare cuʒ eoꝝ ĩterſit. s. eo. illa ⁊. xi. q. iii. nõ ſemp: ⁊. c. iulianus: arg. s. de maio. ⁊ obe. dilecti ĩ fi. ⁊. ii. .q. vii. qua pp. x. q. ii. epiſcop⁹ xvii. q. iiij. qſti. ⁊ qꝛ utilitatẽ eccleſie procurant debent eis expenſe ab eccleſia miniſtrari vt hic dicit: ⁊. j. eo. olim ⁊ ipſe abbas debet hr̃e expẽſas vt ſe defendat uſqʒ ad fi. cauſe. ff. de i. of. te. ſi ĩſtituta: ar.

l Licet alios. alios vero accuſare non pñt: niſi ĩterſit monaſterii. de licentia tm abbatis xvi. q. i. monachi cum mortui ſint mundo. ea cã. q. i. placuit nõ tm humanis vocib⁹ ſed diuinis mortui ſunt. ii. q. vii. funeſta ẽ eoꝝ vox ut ibi dr. i. ſp flere debent ⁊ triſtes eẽ. xvi. q. .i. placuit: denunciare autem pñt ad pñiam quẽlibet xpianũ qꝛ cuilibet dcm vr. ſi peccauerit in te ⁊c. nulla facta exceptione. maxime ſi dr eſſe preceptũ ar. s. de iureiu. quẽadmoduʒ. Sed ↄ vr dicere predcm. c. placuit. ubi dr q monaſteriuʒ exire nõ debet monachus ſed tanquã mortuus ibi eſſe. Sed pone monachus eſt in ſcholis de lnĩa abbatis. nunqd põt accuſare vel aliter agere. Reſponderi põt ſi eius ĩtereſt: qꝛ eoipſo q monachus de lnĩa abbatis eſt in ſcholis per ↄñs oĩa ei cõceſſa ĩtelligunt: ſine qb⁹ ibi cõmode nõ poſſit viuere. arg. s. de of. dele. preterea. c. prudẽtiam. §. vi ⁊. c. ſuſpitionis tm p alienis debitis ĩtercedere nõ poſſet ut p hoc monaſterium obligaret: cuʒ hoc nõ ĩtellexit abbas: arg. s. de fideiuſ. qd qbuſdam: ⁊. s. de ſol. quorũdam niſi quãtuʒ ptinet ad propriam neceſſitatem: ⁊ h ſi abbas ei concedat.

m Expenſe neceſſarie. ar. aduerſarium aduerſario compellẽdum in expenſis prouidere ↄ ſe: argu. ff. de iof. teſta. ſi ĩſtituta. §. iii. C. de carb. edi. l. ul. C. de or. cog. l. ult. §. i. verſi. nam ſi tales: ⁊ iſte expenſe neceſſarie tm erunt ſine qbus cã explicari non põt de expenſis ſatis habes. s. de do. ⁊ con. c. finem.

Si conſtiterit. Põt multiplr ĩtelligi ⁊ ut cõueniat oĩbus lr̃is ſic ſummari põt ut in rubro. Diuidit: nam pmo ſtatuit iudicem qñ ↄ actorem pnunciãdum ſit. ſcdo qñ ↄ reuʒ ibi: ceterum. ab. ſi.

n Si cõſtiterit. caſus. ſacerdos iſte petebat eccl̃iam ſibi reſtitui: qua dicebat ſe iniuſte ſpoliatũ fuiſſe. Dicebat in ↄrium q nõ erat audiẽdus: qꝛ fuerat ſpoliat⁹ cum nõ ĩtitulatam ſed cõmẽdatam hẽbat tm eccl̃iam. Item q quaſi ebri⁹ in taberna pnoctauerat: nulla dormitione facta illa nocte: in ſequenti die mane miſſam celebrauit ipſe: ⁊ id iuſte puatus fuit p iudicem ſuum: corã quo ſup his fuerat accuſatus: ⁊ ipſe hec oĩa negabat dicens q canonice in ea fuerat inſtitutus ⁊ iniuſte ſpoliatus ⁊ poſt appellationem mãdat papa pmo ingri de premiſſis q ſi uera ſunt ĩponatur ei ſilẽtium ſup ipſa eccleſia. Si vo ipſam habuerit canonice ⁊ nõ fuerit cõuict⁹ de crĩe vel poſt appellationẽ fuerit ſpoliat⁹ reſtituat ei eccleſia.

o Cõmendata. ſic. s. de elec. dudũ: ⁊. xxi. q. i. q plures. cõmendare. n. eſt ideʒ qd deponere. ff. depoſi. lucius ſempronio: ⁊. s. de depoſi. c. i. Qui. n. dponit rẽ penes alium: poſſeſſionem ĩtelligitur retinere. ff. depo. lʒ. ⁊ qñcunqʒ uult poteſt depoſitum ſiue rem cõmẽdatam reuocare. s. de depo. bonafides. §. i. vbi de hoc ⁊. ff. depoſi. l. i. §. pe. ⁊ ita licite huic preſbytero potuit auferri eccl̃ia cum ipſe non poſſideret. ⁊ ſic non fuit ſpoliatus.

p In taberna. lxiiii. di. non oportet.

q Pernoctauerit. pnoctare noctem totam ſignificat. ff. de verb. ſig. urbna .§. pnoctare: ⁊. s. de ſpon. ueniens. ii.

r Dormitione. vñ non vr ieiunus pp ĩdigeſtionem ſed prãſus celebraſſe: qd fieri non dʒ. de conſe. di. i. ſacr̃a. ⁊ d conſe. di. ii. liqdo.

s Ante epm. s. de cõfeſ. cum ſup. ⁊ pñte aduerſario. ff. de conſe. certuʒ. §. ii. q ſi coram alio nõ ſuo iudice nõ noceret talis cõfeſſio. s. de iudi. at ſi clerici.

t Sine coactione. talis cõfeſſio ſic per coactionem extorta non piudicat. xxxi. .q. ii. lotharius. xv. q. vi. c. i. C. quoꝝ appel. nõ re. l. ii. ⁊. ii. q. vi. §. ſũt quo